

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Directia generala de solutionare a contestatiilor

DECIZIA NR.207/21.11.2005

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor cu privire la contestatia formulata de **S.C. "T" SRL** impotriva Deciziei de impunere emisa de Activitatea de inspectie fiscala.

- Societatea contesta obligatii fiscale , reprezentand:
- impozit pe profit aferent cheltuielilor cu chiria neacceptate la deducere;
majorari de intarziere/dobanzi aferente impozitului pe profit;
 - penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit;
 - impozit pe profit aferent cheltuielilor cu alimentele necesare pregatirii mesei muncitorilor italieni, considerate cheltuieli de protocol , neacceptate la deducere peste limita legala ;
 - majorari de intarziere/dobanzi aferente impozitului pe profit;
 - penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut art.176 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in raport de data comunicarii catre contribuabil a Deciziei de impunere, comunicare facuta in data de 19.05.2005 potrivit confirmarii de primire anexata la dosarul contestatiei si de data depunerii contestatiei la Directia generala a finantelor publice asa cum reiese din stampila aplicata pe aceasta, respectiv 13.06.2005 .

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.174 , art.176 si art. 178 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a

contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este competenta sa solutioneze contestatia formulata de S.C. "T" SRL .

1. Prin contestatia formulata impotriva Deciziei de impunere emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de inspectie fiscala, societatea invoca in sustinerea cauzei urmatoarele argumente:

1). Referitor la cheltuielile cu achizitionarea de produse alimentare pentru pregatirea mesei persoanelor fizice aduse din Italia in baza contractului de prestari servicii incheiat cu "E" contestatoarea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod eronat au considerat aceste cheltuieli ca nedeductibile pe motiv ca aceste persoane nu aveau calitatea de angajati ai societatii.

In sustinerea acestui argument contestatoarea precizeaza ca personalul muncitor al "E" din Italia a lucrat in beneficiul S.C. "T" SRL, in baza unui contract de consultanta si de inchiriere de utilaje prin care s-a prevazut in mod expres cine suporta masa personalului.

De asemenea, contestatoarea sustine ca aceste cheltuieli nu pot fi considerate cheltuieli de protocol ci reprezinta cheltuieli de exploatare fiind indispensabile pentru ca personalul firmei italiene sa-si desfasoare activitatea in cadrul S.C. "T" SRL care a beneficiat de aportul acestora pentru realizarea de venituri si implicit profit.

2. In ceea ce priveste cheltuielile de inchiriere contestatoarea invoca aplicabilitatea in speta a Conventiei din 14 ianuarie 1977 intre Romania si Italia de evitare a dublei impuneri aspect ce nu a fost avut in vedere de organele de inspectie fiscala.

Contestatoarea sustine ca reaua credinta a organelor de inspectie fiscala rezulta din adresa Ministerului Finantelor Publice prin care se confirma ca toate veniturile facturate si incasate in Italia au fost inregistrate in contabilitate iar firma "E" a platit impozitul datorat in Italia.

Societatea motiveaza ca se afla in situatia reglementata de Conventia din 14.01.1977 pentru evitarea dublei impuneri si de dispozitiile art.6 din Decretul nr.276/1973, preluat prin art.11 din OG nr.47/1997 precum si recent, prin Codul Fiscal, respectiv prevederile Conventiei au prioritate fata de prevederile legii interne.

Totodata, societatea precizeaza ca "E" nu are sediul social sau punct de lucru in Romania si nici nu desfasoara activitate pe teritoriul tarii noastre, sediul social se afla in Italia iar veniturile au fost realizate in Romania ca urmare a incheierii unor contracte de consultanta si inchiriere de echipamente industriale, au fost inregistrate

in contabilitate in Italia si au fost impozitate acolo conform legislatiei italiene.

De asemenea, S.C. "T" SRL sustine ca intre cele doua societati, considerate de organele de inspectie fiscala ca fiind asociate, au fost incheiate doua contracte, de consultanta si de inchiriere de echipamente industriale si ele reprezinta legea partilor. In baza acestor contracte ceea ce pentru "E" reprezinta venituri pentru contestatoare reprezinta cheltuieli iar considerarea unei parti din aceste cheltuieli ca fiind nedeductibile si impozitarea acestora inseamna eludarea conventiei existente intre state cu consecinta dublei impozitari. Ca urmare, motiveaza ca aplicarea Conventiei din 14 ianuarie 1977 intre Romania si Italia de evitare a dublei impuneri are caracter prioritar fiind insusita si de legislatia in vigoare conform art.7 pct.11 din Codul Fiscal.

Totodata, contestatoarea sustine ca si in situatia in care ar considera ca cele doua firme sunt asociate si valoarea tranzactiei este valoarea de piata, estimarea acesteia prin aplicarea metodei "cost plus" prevazuta de art.27 alin.4 lit.b) din Legea nr.414/2002 si art.11 alin.2 lit.b) din Legea nr.571/2003 s-a efectuat in mod gresit deoarece:

Organele fiscale au facut comparatie intre contractul de consultanta si contractul de inchiriere cu privire la marja de profit au luat in considerare un quantum de 12% dar cele doua contracte sunt diferite in ceea ce priveste obiectul si scopul lor si nu prezinta elemente comparabile, respectiv contractul de consultanta presupune riscuri comerciale minime iar contractul de inchiriere de echipamente industriale dintr-o alta tara presupune dislocarea unor fonduri banesti si a unor mijloace care puteau aduce in tara de provenienta venituri substantiale dar si riscuri majore in ceea ce priveste finalitatea contractului si repatrierea utilajelor astfel ca, beneficiile nu pot fi similare.

Organul fiscal nu poate plafona marja de profit a unei societati comerciale iar pentru a stabili valoarea de piata a tranzactiei nu poate utiliza ca elemente comparative doua contracte diferite incheiate intre aceleasi parti ci valori de piata comparative ale prestatilor, respectiv tarifele practicate de "E" pentru inchirierea de utilaje trebuiau comparate cu tarifele de inchiriere practicate de alte firme in relatiile comerciale cu partenerii, precum si tarifele practicate de "E" in Italia.

Mai mult, contestatoarea sustine ca organele de inspectie fiscala nu au avut in vedere prevederile actului aditional la contractul de inchiriere de echipamente industriale din care rezulta ca, la finele contractului aceste echipamente se vor transfera in proprietatea S.C. "T" SRL si ca atare valoarea acestora va fi scazuta din veniturile firmei.

Precizeaza si faptul ca S.C. "T" SRL nu a avut posibilitatea sa achizitioneze astfel de echipamente din lipsa fondurilor banesti si ca urmare a inchiriat de la "E" aceste echipamente care au contribuit la realizarea de investitii importante - statii de sortare, betoane, etc.

In ceea ce priveste celelalte sume din Decizia de impunere necontestate, societatea precizeaza ca a inceput sa le achite.

Totodata, contestatoarea solicita suspendarea executarii silite intrucat prin Decizia Administratiei Finantelor Publice au fost instituite masuri asiguratorii asupra unor bunuri mobile apartinand societatii in valoare mai mica decat cea contestata astfel ca, nu exista nici un pericol de neachitare a datoriilor catre bugetul de stat si nici pericolul sustragerii de la executarea silita.

II. Prin Decizia de Impunere emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Activitatii de inspectie fiscala s-au stabilit in sarcina societatii obligatii fiscale in baza Raportului de inspectie fiscala prin care s-au constatat urmatoarele:

In ceea ce priveste impozitul pe profit

1. Organele de inspectie fiscala au constatat ca pe perioada 01.03.2002 - 30.06.2003 societatea a efectuat **cheltuieli cu achizitionarea de produse alimentare in vederea asigurarii mesei pentru muncitorii italieni** care au desfasurat activitate pentru S.C. "T" SRL in baza contractului de prestari servicii incheiat intre societate si "E" din Italia.

Avand in vedere ca muncitorii nu aveau calitatea de angajati ai societatii ei fiind angajati ai "E" din Italia organele de inspectie fiscala au considerat aceste cheltuieli ca fiind cheltuieli de protocol deductibile in limita de 2% aplicata diferentei dintre totalul veniturilor si al cheltuielilor, inclusiv accizele, mai putin cheltuielile cu impozitul pe profit si cheltuielile de protocol inregistrate in cursul anului conform prevederilor art.9 pct.7 lit.q) din Legea nr.414/2002 si pct.5 din Legea nr.189/2001.

Astfel, au fost stabilite cheltuieli de protocol nedeductibile aferente aprovizionarii cu produse alimentare pentru pregatirea mesei muncitorilor italieni pentru care a fost calculat impozit pe profit suplimentar.

Totodata, au fost determinate dobanzi si penalitati de intarziere in procent de 0,5% .

2.a) In perioada 25.03.2002 - 31.12.2004 **S.C. "T" SRL a beneficiat de asistenta tehnica** din partea firmei italiene "E" in baza Contractului de consultanta incheiat intre cele doua societati.

In contract se prevede ca firma italiana in calitate de consultant se obliga sa asigure beneficiarului serviciile:

- asistenta la efectuarea de lucrari speciale de mare adancime;
- asistenta la efectuarea de lucrari de betoane speciale ;
- asistenta la efectuarea de lucrari de pardoseli speciale si canalizari;
- asistenta tehnica si de specialitate in domeniile mai sus mentionate pentru lucrarile desfasurate de beneficiar.

Plata prestatiei s-a efectuat pe baza de facturi emise lunar prin care partile au stabilit de comun acord un tarif orar.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca cele doua societati sunt asociate intrucat persoana fizica X este asociat atat la "E" cat si la SC "T" SRL, detinand 50% din partile sociale. Ca urmare, potrivit art.27(3) din Legea nr.414/2002 si art.7 pct.21 din Legea nr.571/2003 valoarea recunoscuta de autoritatea fiscala in cazul tranzactiilor dintre persoane autorizate este valoarea de piata.

La estimarea valorii de piata organele de inspectie fiscala au utilizat metoda "cost plus" prevazuta de art.27(4) lit.b) din Legea nr.414/2002 si art.11 alin.2 lit.b) din Legea nr.571/2003.

Astfel, s-a constatat ca in perioada 2002-2004 "E" a facturat servicii de asistenta tehnica iar cheltuielile cu personalul calificat pus la dispozitia SC "T" SRL la care se adauga cheltuielile cu transportul personalului din Italia .

Organele de inspectie fiscala au considerat marja normala de profit pentru domeniul de activitate al societatii de 12% .

Prin adrese, organul de inspectie fiscala a solicitat Ministerului Finantelor Publice control incrucisat pentru a se verifica daca firma italiana "E" a inregistrat in contabilitate facturile emise catre SC "T" SRL.

Din adresa de raspuns a Ministerului Finantelor Publice a rezultat ca in urma verificarii efectuata la data de 30.03.2005 de autoritatile fiscale din Italia toate facturile emise de "E" catre SC "T" SRL in baza contractului de consultanta au fost inregistrate in contabilitatea firmei italiene, sumele au fost considerate venit in declaratiile de venit pe anii 2002 si 2003 iar firma taliana a achitat impozitul datorat, precum si faptul ca plata sumelor aferente contractului a fost efectuata prin conturi bancare.

2.b) Organele de inspectie fiscala au constatat ca, in perioada **17.07.2002 - 31.12.2004**, SC "T" SRL a inchiriat o serie de utilaje apartinand firmei "E" in baza Contractului de inchiriere de echipamente

industriale prin care se prevede ca firma italiana in calitate de locator inchiriaza SC "T" SRL , in calitate de locatar, urmatoarele echipamente industriale:

- Excavator frontal FIAT - HITACHI 330;
- Cilindru compactor VIRZGEN HAMM;
- Buldozer FIAT - HITACHI 150;
- Statie Betoane.

Tarifele practicate de firma italiana pentru inchirierea utilajelor care rezulta din facturile verificate.

Avand in vedere ca cele doua societati sunt asociate organele de inspectie fiscala au procedat la stabilirea valorii de piata a tranzactiilor utilizand metoda cost-plus astfel:

In perioada 2002 - 2004 "E" a facturat contravaloarea iar costurile "E" cu contractele de leasing si achizitionarea acestor utilaje la care se adauga cheltuielile de asigurare suplimentara aferente utilajelor.

Ca urmare, organele de inspectie fiscala au scazut din valoarea totala facturata de firma italiana cheltuielile cu achizitia, leasing-ul si asigurarile suplimentare ale utilajelor rezultand o marja de profit de 70%. Avand in vedere marja de profit de 12% aferenta contractului de consultanta organele de inspectie fiscala au constatat ca valoarea de piata a chiriei se bazeaza pe majorarea costurilor principale cu marja de profit de 12%.

Diferenta dintre valoarea facturata si valoarea de piata stabilita cu ocazia verificarii reprezinta cheltuiuala nedeductibila la calculul profitului impozabil conform art.27 alin.1 si 2 din Legea nr.414/2002 si art.11 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

Ca urmare, avandu-se in vedere cursul valutar de la data fiecarei facturi, s-a calculat in sarcina societatii impozit pe profit suplimentar, dobanzi aferente si penalitati de intarziere in procent de 0,5%.

Din adresa de raspuns a Ministerului Finantelor Publice a rezultat ca in urma verificarii efectuate la data de 30.03.2005 de autoritatile fiscale din Italia toate facturile emise de "E" catre SC "T" SRL in baza contractului de inchiriere de utilaje au fost inregistrate in contabilitatea firmei italiene, sumele au fost considerate venit in declaratiile de venit pe anii 2002 si 2003 iar firma taliana a achitat impozitul datorat, precum si faptul ca plata sumelor aferente contractului de inchiriere a fost efectuata prin conturi bancare.

Prin adresa, organele de inspectie fiscala au transmis Inspectoratului de Politie un exemplar al Raportului de inspectie fiscala in vederea continuarii cercetarilor prin care se precizeaza ca prin

majorarea nejustificata a cheltuielilor cu chirii peste valoarea de piata, pentru utilajele inchiriate de la "E" din Italia a carui actionar este persoana fizica X ce are si calitatea de administrator la SC "T" SRL detinand 50% din partile sociale, s-a procedat la un transfer mascat al profitului la firma italiana fiind incalcate prevederile art.43 din Legea nr.82/1991, republicata.

III. Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei si avand in vedere motivatiile societatii contestatoare si constatarile organului de inspectie fiscala, in raport cu actele normative invocate de acestea, se retin urmatoarele:

1. In ceea ce priveste

- **impozit pe profit aferent cheltuielilor cu chiria neacceptate la deducere;**
- **majorari de intarziere/dobanzi aferente impozitului pe profit;**
- **penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit,**

Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este investita sa se pronunte daca poate fi solutionata pe fond cauza, in conditiile in care organele de inspectie fiscala au inaintat Inspectoratului de Politie constatarile din Raportul de inspectie fiscala in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere.

In fapt, asa cum au constatat organele de inspectie fiscala, societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil contravaloarea chiriei, pe perioada 2002 - 2004, achitata in baza contractului de inchiriere de utilaje incheiat cu "E" din Italia, suma ce depaseste valoarea de piata recalculata de organele de inspectie fiscala prin metoda cost plus. La recalcularea valorii de piata organele de inspectie fiscala au avut in vedere faptul ca cele doua societati sunt asociate intrucat actionarul "E" din Italia este persoana fizica X ce are si calitatea de administrator la SC "T" SRL , detinand 50% din partile sociale ale acesteia.

Cu adresa, organele de inspectie fiscala au transmis Inspectoratului de Politie un exemplar al Raportului de inspectie fiscala prin care se precizeaza ca prin majorarea nejustificata a cheltuielilor cu chirii peste valoarea de piata, pentru utilajele inchiriate de la "E" din Italia a carui actionar este persoana fizica X ce are si calitatea de administrator la SC "T" SRL , s-a procedat la un transfer mascat al

profitului la firma italiana fiind incalcate prevederile art.43 din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata.

Prin adresa mentionata mai sus organele de inspectie fiscala precizeaza ca dosarul penal pentru evaziune fiscala a fost intocmit de organele din cadrul Inspectoratului Judetean de Politie, pentru sumele :

reprezentand impozit pe profit;
reprezentand dobanzi aferente impozitului pe profit ;
reprezentand penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit,

si a fost inaintat Parchetului de pe langa Judecatoria A in data de 09.06.2005.

In drept, art.183 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;(.....)

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Astfel, intre stabilirea obligatiilor fiscale stabilite prin Decizia de impunere emisa de Activitatea de Control Fiscal si cercetarile care se efectueaza in dosarul penal exista o stransa legatura de interdependenta de care depinde solutionarea cauzei in procedura administrativa.

Aceasta interdependenta consta in faptul ca organele de inspectie fiscala au considerat ca exista elemente ale faptei de evaziune fiscala respectiv ca, prin inregistrarea pe cheltuieli a contravalorii chiriei utilajelor ce depaseste valoarea de piata a tranzactiilor s-a produs de fapt un transfer mascat al profitului in Italia.

Ca urmare, prioritatea de solutionare in speta o au organele de cercetare penala, care se vor pronunța asupra aspectelor aratate.

Luand in considerare cele precizate mai sus Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor nu se poate investi cu solutionarea cauzei pe cale administrativa, motiv pentru care se va suspenda solutionarea cauzei pentru:

impozit pe profit;
majorari de intarziere/dobanzi aferente impozitului pe profit;
penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit,
pana la finalizarea definitiva a laturii penale, cand procedura administrativa va fi reluata in coditiile legii.

2. Referitor la:

**impozitul pe profit aferent cheltuielilor cu alimentele necesare pregatirii mesei muncitorilor italieni, considerate cheltuieli de protocol, neacceptate la deducere peste limita legala;
majorari de intarziere/dobanzi aferente impozitului pe profit;
penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit,**

Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este investita sa se pronunte daca respectivele cheltuieli sunt cheltuieli de exploatare deductibile in totalitate la calculul profitului impozabil sau cheltuieli de protocol deductibile in limita legala prevazuta de actele normative in vigoare .

Perioada verificata a fost 01.03.2002 - 30.06.2003.

In fapt, societatea a inregistrat pe cheltuieli de exploatare, in contul 602.7 "Cheltuieli privind alimentele", in baza Contractului de consultanta incheiat intre societate si "E" din Italia, cheltuieli cu alimentele achizitionate in vederea pregatirii mesei pentru personalul italian.

Organele de inspectie fiscala au stabilit ca aceste cheltuieli sunt cheltuieli de protocol si nu au acordat drept de deducere pe motiv ca muncitorii italieni nu sunt angajati ai societatii contestatoare iar suma ce depaseste cota legala de 2% aplicata asupra diferentei dintre totalul veniturilor si al cheltuielilor, inclusiv accizele, mai putin cheltuielile cu impozitul pe profit si cheltuielile de protocol inregistrate in cursul anului a fost considerata nedeductibila la calculul profitului impozabil.

Potrivit Contractului de consultanta, la cap.II "Obiectul contractului", se prevede:

" Consultantul se obliga sa asigure beneficiarului urmatoarele servicii:

a) asistenta la efectuarea de lucrari speciale de mare adancime;

b) asistenta la efectuarea de lucrari cu betoane speciale ;

c) *asistenta la efectuarea de lucrari de pardoseli speciale si canalizari;*

d) *asistenta tehnica si de specialitate in domeniile mai sus mentionate pentru lucrarile desfasurate de beneficiar.”*

La cap.III *“Pretul si modalitatea de plata”* pct.1 se prevede ca *“Plata prestatiei se va face pe baza de factura emisa lunar, de comun acord, partile au stabilit un tarif orar”*,

iar in conformitate cu prevederile cap.III din contractul de consultanta:

“A. Beneficiarul este de acord sa ramburseze Consultantului cheltuielile pe care acesta le va efectua pentru realizarea clauzelor contractuale, urmand ca justificarea acestor cheltuieli sa se faca pe baza de decont insotit de documente justificative.

B. Prin cheltuieli rambursabile se inteleg cheltuieli efectuate cu deplasarea utilajelor necesare la locul unde se desfasoara lucrarea, cheltuielile de transport ale personalulu tehnic, etc.”

Se retine ca beneficiarul, in cazul in speta SC “T” SRL, se obliga sa achite prestatorului contravaloarea prestatiei precum si o serie de cheltuieli rambursabile cum sunt cheltuielile cu deplasarea personalului si utilajelor la locul de munca fara ca prin contract sa se precizeze expres faptul ca, in categoria cheltuielilor rambursabile intra si cheltuielile cu masa personalului italian.

In acelasi sens, la pag.2-3 din contestatie, societatea precizeaza faptul ca : *“In contractul incheiat intre parti nu s-a prevazut in mod expres cine suporta masa personalului care lucreaza in Romania.”*

In drept, conform prevederilor art. 9(1) din Legea nr.414/2002 privind impozitul pe profit:

“La calculul profitului impozabil cheltuielile sunt deductibile numai daca sunt aferente veniturilor impozabile.”

coroborate cu pct. 9.2 din HG nr.859/2002 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, conform caruia:

“[...] Nu se deduc din baza de impunere a profitului sumele care reprezintă cheltuielile efectuate cu asigurarea serviciilor de cazare, masă și transport pentru persoanele care nu sunt salariate ale contribuabilului. [...]”, cheltuielile cu asigurarea mesei pentru personalul italian care nu are calitatea de salariat ale contribuabilului nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Fata de cele de mai sus se retine ca si in cazul in care s-ar fi prevazut prin contract ca beneficiarul sa suporte contravaloarea cheltuielilor cu asigurarea hranei personalului italian aceste cheltuieli nu erau deductibile fiscal conform legii romane.

Potrivit art.5 din Codul civil *“Nu se poate deroga prin conventii sau dispozitii particulare*)*, la legile care intereseaza ordinea publica si bunele moravuri” astfel ca, prevederile contractului nu deroga de la legea fiscala, aceasta fiind cea care stabileste caracterul deductibil sau nedeductibil al cheltuielilor la calculul impozitului pe profit.

Intrucat organul de inspectie fiscala a incadrat eronat aceste cheltuieli in categoria cheltuielilor de protocol considerand nedeductibila numai diferenta ce depaseste cota legala de 2% aplicata asupra diferentei dintre totalul veniturilor si al cheltuielilor, inclusiv accizele, mai putin cheltuielile cu impozitul pe profit si cheltuielile de protocol inregistrate in cursul anului, contestatoarei nu i se poate face o situatie mai grea deoarece potrivit prevederilor art.182 alin.3 din OG nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, conform caruia:

“ Prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac.”

Ca urmare, se va respinge ca neintemeiata contestatia pentru impozitul pe profit aferent acestor cheltuieli.

Pe cale de consecinta si avand in vedere principiul de drept conform caruia accesoriul urmeaza principalul se va respinge contestatia ca neintemeiata si pentru dobanzile si penalitatile de intarziere aferente impozitului pe profit.

3. In ceea ce priveste suma pentru care s-au instituit masuri asiguratorii, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa se pronunte asupra posibilitatii de a suspenda executarea Deciziei de impunere pentru suma respectiva, pana la solutionarea contestatiei in conditiile in care au fost instituite masuri asiguratorii prin Administratiei Finantelor Publice asupra unor bunuri mobile apartinand societatii.

In fapt, SC “T” SRL a formulat contestatie impotriva Deciziei de impunere pentru impozitul pe profit, dobanzile si penalitatile de intarziere aferente.

Prin contestatie, societatea solicita suspendarea executarii pana la solutionarea contestatiei sustinand ca prin Decizia Administratiei

Finanțelor Publice au fost instituite măsuri asigurătorii asupra unor bunuri mobile aparținând societății astfel ca, în această situație, nu există pericolul neachitării datoriilor către buget.

Prin adresa Direcției generale a finanțelor publice-Activitatea de control fiscal, se precizează:

“Prin Decizia [...] au fost instituite măsuri asigurătorii asupra unor bunuri imobile aparținând SC “T” SRL în valoare de [...].

[...]

*Bunurile asupra cărora au fost instituite măsuri asigurătorii sunt înregistrate și există faptic în patrimoniul SC “T” SRL. Aceste bunuri au fost identificate **și a fost pus sechestru asigurătoriu de către inspectorii din cadrul biroului de colectare de la A.F.P. în baza Deciziei de instituire de măsuri asigurătorii [...]**, fiind astfel instituite garanții de tipul celor prevăzute de art.123 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.*

În drept, potrivit prevederilor art.184 *“Suspendarea executării actului administrativ fiscal”* din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală precizează:

”2) Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului. [...]

(4) Organele de soluționare pot dispune instituirea măsurilor asigurătorii de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.”

Având în vedere prevederile legale de mai sus, motivele societății contestatoare precum și faptul că s-a instituit sechestru asigurătoriu asupra unor bunuri imobile în baza Deciziei de instituire de măsuri asigurătorii, organul de soluționare a contestațiilor suspenda executarea Deciziei de impunere, pentru suma ce a făcut obiectul deciziei de instituire de măsuri asigurătorii, până la soluționarea pe fond a contestației SC “T” SRL .

4. În ceea ce privește diferențele de obligații fiscale pentru care nu s-au instituit măsuri asigurătorii, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită să se pronunțe asupra posibilității de a suspenda executarea Deciziei de impunere, pentru suma respectivă, până la soluționarea contestației, în condițiile în care nu au fost instituite măsuri asigurătorii pentru această sumă.

În fapt, prin contestație societatea solicită suspendarea executării până la soluționarea contestației susținând că prin Decizia

Administrației Finanțelor Publice au fost instituite măsuri asigurătorii asupra unor bunuri mobile aparținând societății.

Rezulta ca măsurile asigurătorii instituite nu se aplică în totalitate pentru creanța bugetară.

In drept, potrivit prevederilor art.184 "Suspendarea executării actului administrativ fiscal" din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală precizează:

"2) Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului. [...]

(4) Organele de soluționare pot dispune instituirea măsurilor asigurătorii de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod."

Se reține faptul că întrucât nu au fost instituite măsuri asigurătorii de natură celor prevăzute la art.123 din OG nr.92/2003, republicată pentru această sumă cererea SC "T" SRL de suspendare a executării se va respinge ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul art.9(1) din Legea nr.414/2002 coroborat cu pct.9.2 și pct.9.13 din HG nr.859/2002 și art.182(3) și art.184 din OG nr.92/2003, republicată și coroborate cu art.175, art.176 și art.178 din Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

1. Suspendarea soluționării cauzei pentru
impozitul pe profit aferent cheltuielilor cu chiriile ;
majorări de întârziere/dobânzi aferente impozitului pe profit;
penalități de întârziere aferente impozitului pe profit,
până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului organului de inspecție fiscală urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie înaintat organului competent conform legii, pentru soluționarea cauzei în funcție de soluția pronunțată pe latura penală.

2. Respingerea contestației formulată de **S.C. "T" SRL** ca neîntemeiată pentru:

impozit pe profit aferent cheltuielilor cu alimentele necesare
pregătirii mesei muncitorilor italieni;
dobânzi aferente impozitului pe profit;

penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit,

3. Admiterea cererii **S.C. "T" SRL** de suspendare a executarii Deciziei de impunere pana la solutionarea pe fond a contestatiei, pentru obligatii fiscale stabilite suplimentar privind impozitul pe profit si accesoriile acestuia in cuantumul sumei ce a facut obiectul deciziei de instituire de masuri asiguratorii.

4. Respingerea ca neintemeiata a cererii **S.C. "T" SRL** de suspendare a executarii a Deciziei de impunere, diferenta dintre suma contestata si suma pentru care s-a admis cererea de suspendare a executarii.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la comunicare.

Bun de tipar

ANEXA LA DECIZIA NR.207/21.11.2005

IMPOZIT PE PROFIT

- deductibilitatea fiscala a cheltuielilor cu alimentele pentru pregatirea personalului strain pus la dispozitie de prestator- persoana juridica straina

PROCEDURA

- Suspendarea solutionarii contestatiei pana la finalizarea laturii penale
- suspendare a executarii actului administrativ fiscal atacat pana la solutionarea contestatiei